

Мария Илиева

Гнездо на нежност е нощта

Във тази нощ – изплетена дантела
от пръсти,
сребърни пера
дланта, като в гнездо събрала
излюпена от свещи светлина.
Ефирен допир...
Отпих от тебе със наслада.
Дъхът си спрях
от страх, че може би ще литнеш.
Във тази нощ красива
очите ти горяха като свещ
и пламнаха по мене всички клони.
Тревата запращя...
Сред свитите ми длани
усетих устните ти как кръжат...
Не чакам слънчевото утро.
Гнездо на нежност е нощта.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10069>]